

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 21 augustus 2025 met nummer RvVb-UDN-2425-1162

in de zaak met rolnummer 2425-RvVb-0940-UDN

Verzoekende partijen

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]
4. [REDACTED]

vertegenwoordigd door Mrs. Johan VERSTRAETEN, Arend WILLEMS en Sara VAN GENECHTEN met woonplaatskeuze te 3000 Leuven, Fonteinstraat 1A bus 501

Verwerende partij

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering

vertegenwoordigd door Mr. Isabelle VERHELLE met woonplaatskeuze te 9800 Deinze, Kerrebroek 99

Tussenkommende partij

de stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

vertegenwoordigd door Mrs. Bob MARTENS en Birgit CREEMERS met woonplaatskeuze te 1000 Brussel, Wolstraat 70

I. Voorwerp van het beroep

De verzoekende partijen vorderen door neerlegging in het digitaal loket op 18 augustus 2025 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid (UDN) en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 14 mei 2025, waarmee aan de tussenkommende partij een

omgevingsvergunning onder voorwaarden wordt verleend voor riolerings- en bestratingswerken voor de omgeving van de Boekenberglei (omgevingsnummer: OMV_2024063363).

Het project ligt in 2100 Deurne en 2140 Borgerhout aan de Boekenberglei, Drakenhoflaan en Gitschotellei, zoals ingetekend in het Omgevingsloket.

II. Rechtspleging

De verwerende partij dient een nota over de vordering tot schorsing en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijk standpunt in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering op de openbare zitting van 20 augustus 2025.

Advocaat Arend WILLEMS voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Isabelle VERHELLE voert het woord voor de verwerende partij. Advocaten Birgit CREEMERS en Cédric MARTENS voeren het woord voor de tussenkomende partij.

III. Feiten

1.

Op 29 mei 2024 vraagt de tussenkomende partij een omgevingsvergunning aan voor riolerings- en bestratingswerken voor de omgeving van de Boekenberglei.

Het projectgebied situeert zich in Deurne-Zuid, ten oosten van de stadskern van Antwerpen en valt samen met de bestaande Boekenberglei, een deel van de Gitschotellei en een deel van de Drakenhoflaan. De Boekenberglei, Drakenhoflaan en Gitschotellei zijn wijkwegen die toegang verlenen tot het centrum van Antwerpen.

De aanvraag beoogt de heraanleg van een deel van die straten. Naast rioleringswerken zullen er in deze straten fietspaden worden aangelegd en wordt de aanleg van nieuwe traminfrastructuur (aanleg van een keerlus) voorzien. Ter realisatie hiervan worden volgens de bestreden beslissing 62 bomen gerooid, 83 bomen behouden, 148 bomen aangeplant en 33 bomen verplant.

De aanvraag omvat stedenbouwkundige handelingen, de exploitatie van ingedeelde inrichtingen of activiteiten en vegetatiewijzigingen.

De percelen liggen in woongebied, parkgebied en 'bestaande hoofdverkeerswegen' (gewestplan 'Antwerpen').

De percelen liggen ook binnen de grenzen van het grootstedelijk gebied Antwerpen ('gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen').

Tijdens het openbaar onderzoek dat loopt van 16 december 2024 tot en met 14 januari 2025, dienen de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 11 december 2024 voorwaardelijk gunstig.

De Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken adviseert op 17 december 2024 gunstig.

De Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling Watertoets adviseert op 17 januari gunstig.

De Vlaamse Milieumaatschappij adviseert op 21 januari 2025 voorwaardelijk gunstig.

De Hulpverleningszone Brandweer zone Antwerpen adviseert op 31 januari 2025 voorwaardelijk gunstig.

De Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling grondwater laat op 2 maart 2025 weten geen advies uit te brengen waardoor het advies wordt geacht gunstig te zijn.

De Vlaamse Vervoersmaatschappij – De Lijn heeft niet tijdig advies uitgebracht waardoor het advies wordt geacht gunstig te zijn.

Op 31 maart 2025 beslist de gemeenteraad van de stad Antwerpen voorwaardelijk gunstig over de zaak der wegen.

De verwerende partij verklaart het beroep op 14 mei 2025 ongegrond en verleent een omgevingsvergunning onder voorwaarden.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Verwante procedures

Voorafgaand aan de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van 18 augustus 2025 hebben de verzoekende partijen op 27 juni 2025 al een vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing ingesteld. De vordering is gekend onder het rolnummer 2425-RvVb-0940-A.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

De tussenkomende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering. De exceptie moet maar worden onderzocht en beoordeeld wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dat niet het geval.

VI. Onderzoek van de vordering

De verzoekende partij die bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de bestreden beslissing nastreeft, moet het uiterst dringende karakter van de zaak aantonen. Ze moet daarnaast ook een middel aanvoeren dat op basis van een eerste voorlopig onderzoek de vernietiging van de beslissing kan verantwoorden en dus ernstig is. Pas wanneer die twee voorwaarden vervuld zijn, kan de Raad de schorsing van de bestreden beslissing bevelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid (artikel 40, §2, eerste lid DBRC-decreet).

A. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen zetten onder titel “III. verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en verzoek tot opleggen voorlopige maatregelen” van hun verzoekschrift het volgende uiteen:

“ ...

8. Uw Raad kan de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid bevelen indien er sprake is van uiterst dringende noodzakelijkheid en de verzoekende partijen ernstige middelen aanvoeren die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

9. Met betrekking tot het bestaan van de ernstige middelen wordt verwezen naar sectie “V. Ernstige middelen”, waaruit blijkt dat de middelen die werden aangehaald in het verzoekschrift d.d. 27.06.2025 daadwerkelijk ernstig zijn en de gevraagde schorsing ook kadert binnen deze middelen, zo gaat het tweede middelonderdeel van het tweede middel over de ontoereikende screening van de milieueffecten op vlak van biodiversiteit.

10. Met betrekking tot de spoed en diligentie waarmee het verzoek werd ingesteld wordt verwezen naar de sectie “IV. Ontvankelijkheid” waaronder wordt aangetoond dat het verzoek dateert van dezelfde dag als het aanvatten van de werken.

Onder diezelfde sectie wordt ook het belang van verzoekende partijen besproken, waarbij wordt aangetoond dat verzoekende partijen nadelige gevolgen kunnen ondervinden van zowel de bestreden beslissing als de uitvoering ervan.

11. Uit de feiten die hiervoor werden aangehaald blijkt dat de kap van de bomen te Boekenberglei werd aangevat. Vermoedelijk zullen de bomen hierna volledig gerooid worden.

Bovendien brengt de kap en het rooien van de bomen onherstelbare schade mee. Met betrekking tot de bomen die gekapt en/of gerooid worden is dit duidelijk: elke weggenomen boom betreft een verlies aan natuurwaarden.

Zo is er sprake van een ernstig verlies aan biodiversiteit in de Drakenhoflaan, de Gitschotellei en de Boekenberglei. Deze straten kenmerken zich door een dubbele bomenrij platanen en lindebomen. Uit deze foto's blijkt dat het gaat om impressionante en oude bomen die de omgeving verrijken.

Het kappen van de bomen brengt een verlies van openbaar groen met zich mee en tast aldus het leefmilieu van verzoekende partijen aan en is eveneens schadelijk voor de aanwezige biotoop. Zo zullen ook de fauna in de bomen verdwijnen ten gevolge van de kap. Verzoekende partijen verwijzen daaromtrent ook naar randnummer 70 en volgenden van onderhavig verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, alsmede pagina's 33 tot en met 40 van het bezwaarschrift van verzoekende partijen, hierin werd uitgebreid ingegaan op het biodiversiteitsverlies.

Daarenboven maakt het kappen van deze bomen enige verdere screening van de milieueffecten inzake biodiversiteit volkomen onmogelijk.

12. De aannemer van de aanvrager bevestigde daarbij ter plaatse mondeling aan verzoekende partijen dat de kap en het rooien van de bomen op de Gitschotellei en de Drakenhoflaan pas donderdag 21 augustus of vrijdag 22 augustus zou aanvangen.

Gelet op de datum van neerlegging van onderhavig verzoek, maandag 18 augustus, kan de kap en het rooien hiervan aldus vermeden worden.

13. Bovendien blijkt ook uit de feiten dat de kap en het rooien van de bomen te Gitschotellei en de Drakenhoflaan zal aanvatten.

Zo werden er parkeerverboden aangevraagd waar er zich bomen bevinden. Verzoekende partijen verwijzen naar onderstaande kaart waar de parkeerverboden naast een kaart van de te rooien bomen worden geplaatst:

(afbeelding)

Hieruit blijkt dat de locatie van de bomen die in de bestreden beslissing werden aangeduid als zijnde “te rooien” overeenkomt met de aangevraagde parkeerverboden.

Gelet op het feit dat de aanvrager de “voorbereidende werken” aankondigde, vervolgens verschillende bomen rooide en bij monde van haar aangestelden bevestigde dat ook de kap op de Gitschotellei en de Drakenhoflaan deze week nog zal aanvatten kan geen twijfel bestaan omtrent het bestaan van de vereiste dringende noodzakelijkheid.

Dat de aannemer van de vergunninghouder daarbij bevestigde dat de kap zou doorgaan wijst erop dat de vergunninghouder niet de intentie heeft de werken te staken.

15. Verzoekende partijen hebben dan ook op basis van precieze, pertinente en correcte gegevens aannemelijk gemaakt dat de gewone schorsingsprocedure niet kan worden afgewacht. Indien dat immers het geval zou zijn zouden alle bomen te Boekenberglei, Gitschotellei en Drakenhoflaan gekapt zijn, en zouden dus belangrijke natuurwaarden verloren gaan.

De schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou indien deze via de gewone schorsingsprocedure zou worden uitgesproken onherroepelijk te laat komen om de belangen van verzoekende partijen veilig te stellen.

Conform de rechtspleging van een verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden partijen binnen de termijn van een week gehoord door Uw Raad. Gelet op de voorziene kap van de bomen te Gitschotellei en Drakenhoflaan binnen deze termijn van een week zou ook het afwachten van een arrest inzake de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid onherroepelijk te laat komen.

Bovendien zorgt ook de aard van de werken ervoor dat een gewone schorsingsprocedure te laat zal komen, het kappen van bomen verloopt immers bijzonder snel. Op enkele minuten kan een boom gekapt worden.

Verzoekende partijen worden dan ook gedwongen om Uw Raad en de Kamervoorzitter te verzoeken de schorsing bij voorraad uit te spreken (en onder voorbehoud van tegenspraak) en bij wijze van voorlopige maatregel aldus het verbod op te leggen om op enigerlei wijze uitvoering te geven aan de Bestreden Beslissing. Gelet op de reeds aangevatte werken is het aangewezen dit verbod onmiddellijk te laten ingaan en te laten gelden tot wanneer Uw Raad per arrest kan uitspraak doen over de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Vervolgens kunnen partijen worden opgeroepen inzake het debat omtrent de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, doch worden de bomen voorlopig gevrijwaard door het opleggen van de voorlopige maatregelen.

16. Verzoekende partijen hebben hierbij uiteengezet waarom de zaak uiterst dringend is en de schorsing bij voorraad alsook de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, noodzakelijk is teneinde negatieve gevolgen te vermijden.

...”

En in hun titel “IV. Ontvankelijkheid” van hun verzoekschrift, stellen de verzoekende partijen nog het volgende:

“3. Ontvankelijkheid ratione personae:

(...)

Elkeen van de Verzoekende partijen is een onmiddellijke omwonende van het projectgebied. De nieuwe keerlus zal worden aangelegd in de Boekenberglei, de Drakenhoflaan en Gitschotellei.

Hun woningen grenzen dan ook aan het projectgebied. De percelen van Verzoekers worden op onderstaande kaart in groen omkaderd:

(afbeelding)

(...)

Uw Raad oordeelde reeds eerder dat de eigenaar van het perceel dat grenst aan het terrein waarop vergunningsplichtige handelingen zullen plaatsvinden, zich voldoende onderscheidt van het algemene publiek. Door deze enkele omstandigheid maakt hij reeds voldoende aannemelijk dat het waarschijnlijk is dat de tenuitvoerlegging van de omgevingsvergunning hem persoonlijk zal treffen.

Bijgevolg staat reeds vast dat de verzoekende partijen belang hebben bij onderhavig beroep.

Daarnaast zullen zij in de praktijk hinder en gevolgen ondervinden van het project. De nieuwe keerlus zal het straatbeeld immers volledig vertekenen. Zo wordt er meer dan 1km nieuw spoor aangelegd (*infra middel I*) voor de voordeur van Verzoekers.

In de straat van Verzoekers is momenteel geen tramlijn noch een keerlus aanwezig. De aanleg van deze tramsporen zal **tijdens de werffase** vanzelfsprekend voor hinder van diverse aard zorgen, alsook voor een verminderde toegankelijkheid van hun woning.

Ook **tijdens de exploitatiefase** zal de keerlus een permanente hinder veroorzaken.

23. Vooreerst is er sprake van een ernstig verlies aan biodiversiteit in zowel de Drakenhoflaan, de Gitschotellei en de Boekenberglei. De Drakenhoflaan en de Gitschotellei zijn gekenmerkt door een dubbele bomenrij, bestaande uit platanen en lindebomen. Onderstaande afbeeldingen verduidelijken de aanwezigheid van deze bomen:

(Afbeelding)

Bijgevolg gaat het steeds om volwassen en hoogstammige bomen met een bijzondere esthetische en ecologische waarde die reeds decennia het straatbeeld domineren. De komst van de keerlus zorgt ervoor dat deze bomen worden gerooid. In de Gitschotellei en de Drakenhoflaan worden immers niet minder dan 55 bomen gekapt, zijnde alle aanwezige bomen. Naast het verlies aan biodiversiteit, bestaande uit de bomen maar tevens uit de fauna die ze behuizen, vermindert het groenzicht in deze straten en verdwijnt de groene corridor tussen het Te Boelaerspark en het Boekenbergpark.

Hierdoor neemt het woongenot van de tweede, derde en vierde verzoekende partij ernstig af. Ook de onmiddellijke leefomgeving van de eerste verzoekende partij, die slechts op een steenworp van deze straten woont, wordt ernstig aangetast.

Daarnaast worden ook in de Boekenberglei 10 hoogstammige bomen gerooid om plaats te maken voor de aan te leggen fietspaden en een zebrapad. Voor de overige bomen in de Boekenberglei, allen zomereiken, zullen de tramsporen gevaarlijk dicht tegen de wortels van de bomen komen te liggen, hetgeen hun overlevingskansen verkleint. Een expertiseonderzoek, uitgevoerd in opdracht van Het Juiste Spoor, wijst uit dat het noodzakelijk is om de ontwerpplannen te herzien teneinde de zomereiken te kunnen behouden. Hieraan is niet tegemoet gekomen.

De aanvraag voorziet in de aanplant van nieuwe bomen op deze locaties, maar deze toekomstige bomen kunnen de aanwezige bomen niet op een gelijkwaardige manier vervangen. Vooreerst is het algemeen erkend dat nieuwe en jonge bomen niet dezelfde ecologische waarde hebben als volwassen bomen. Er zouden immers verschillende decennia moeten verstrijken voordat de nieuwe bomen dezelfde functie vervullen als de bestaande bomen.

Daarnaast betwijfelen Verzoekers of de aan te planten bomen zullen overleven. De bestaande bomen hebben zich aangepast aan de stedelijke en verharde omgeving, hetgeen wordt bevestigd door de project-MER-screeningsnota. Hierin wordt immers aangehaald dat wortels van de bestaande bomen zich zeer dicht tegen het straatoppervlak begeven, hetgeen hen onmogelijk te verplanten maakt. De nieuwe bomen zijn hier niet aan aangepast en zullen zich niet diep wortelen, waardoor ze zullen afsterven.

Verzoekers merken op dat de praktijk hen hierin bijtreedt, nu elke nieuwe boom die in de Boekenberglei werd aangeplant, afsterft.

Het verlies aan biodiversiteit is dan ook bewezen.

24. Daarnaast zal de nieuwe keerlus voor **geluids- en verkeershinder** zorgen, en zelfs leiden tot verkeersonveilige situaties.

Wanneer trams de sporen berijden, gaat dit steevast gepaard met geluidshinder en een scherp piepend geluid. Recent kloegen buurtbewoners in Mortsel via de media aan dat de geluidsoverlast van nieuwe keerlus, komende van de tramsporen, "*niet meer vol te houden is.*" Ook elders in Vlaanderen berichten media omtrent geluidsoverlast die de trams van De Lijn veroorzaken. Hieronder wordt dieper ingegaan op de aanwezige geluidsoverlast (infra middel II, derde middelonderdeel).

Daarnaast zal de keerlus voor verkeersonveilige situaties zorgen. De kruispunten Boekenberglei-Cruyslei en Cruyslei-Gitschotellei zijn op heden reeds gevaarlijke kruispunten. Op het kruispunt Cruyslei-Boekenberglei zullen trams in de toekomstige situatie de Cruyslei vanuit alle richtingen in en uit kunnen rijden, hetgeen het risico op conflicten met (zwakke) weggebruikers verhoogt. Ook op de andere kruispunten is er een verhoogd risico op verkeersconflicten aangezien deze kruispunten complexer worden. Bovendien is er sprake van een schoolomgeving, maar laten de plannen na om in een verkeersveilige omgeving te voorzien.

Voor elkeen van de verzoekende partijen zal de verkeersveiligheid in hun onmiddellijke woonomgeving sterk dalen (infra middel II, eerste middelonderdeel).

Naast een vermindering van de verkeersveiligheid, zal ook **de verkeersdoorstroming moeilijkheden kennen**. De studie van Tractebel wijst op ernstige doorstromingsproblemen op het kruispunt Drakenhoflaan-Boekenberglei in de avondspits, met wachtrijen tot wel 800 meter. Ook de verschillende kruispunten die zich binnen de zone van de wachtrij bevinden, zullen hierdoor ernstige negatieve gevolgen ondervinden. De tweede, derde en de vierde verzoekende partij zijn woonachtig in de zone die vatbaar is voor wachtrijen, waardoor ook zij hiervan negatieve gevolgen zullen ondervinden. Ook de eerste verzoekende partij zal de naastgelegen straat doorkruisen om aan haar woning te geraken:

(afbeelding)

25. Tevens is er een groot **verlies aan parkeerplaatsen** in de omgeving. Zoals bovenstaande afbeeldingen duiden, zijn er aan weerszijden van de Gitschotellei en de Drakenhoflaan over de volledige lengte van de straat parkeerplaatsen voorzien. In deze straat dienen 13 parkeerplaatsen te wijken voor de trambaan. In de Boekenberglei verdwijnen 41 parkeerplaatsen ten gunste van de tramhalte en de brandweerroute. In de bestaande toestand zijn dan er dan ook 330 parkeerplaatsen aanwezig, die in de toekomstige zullen worden teruggebracht naar 275 parkeerplaatsen.

Het verlies aan 55 parkeerplaatsen zorgt ervoor dat de parkeerdruk in de omgeving toeneemt. Het verlies van parkeerplaatsen is echter geconcentreerd in het zuiden van de projectzone, waar er in totaal 108 (van de 236) parkeerplaatsen verdwijnen in de Gitschotellei, Drakenhoflaan en Boekenberglei (tot aan het kruispunt met de Jozef Verbovenlei). Voor Verzoekers leidt dit ertoe dat zij hun wagen moeilijker kwijt kunnen in de omgeving van hun woning, maar tevens ook dat zij moeilijker de lokale handelaars kunnen bereiken.

Specifiek voor de tweede verzoekende partij, resulteert de komst van de tram in de Drakenhoflaan voor een verlies aan inrit van haar woning. Het project leidt er dus toe dat de toegankelijkheid van haar woning verslechtert.

Onderstaande afbeelding duidt hoe het verlies aan oprit, en bijgevolg de mogelijkheid om de garage te gebruiken, zich veruitwendigt voor de tweede verzoekende partij:

(afbeelding)

26. De nieuwe keerlus zorgt tevens voor een **verlies aan sociale contacten in de buurt**. Elke woensdag van 8u tot 13u is er immers een woensdagmarkt op de Gitschotellei, waarbij er 147 standplaatsen zijn voor marktkramers. De komst van een tram in de straat, maakt dat de woensdagmarkt verdwijnt.

De wekelijkse markt is zeer populair en vormt voor de buurtbewoners, waaronder de verzoekende partijen, een vast moment waarop sociale contacten met andere buurtbewoners

worden aangegaan. Een vermindering van het sociale leven in de buurt, heeft tevens een neerwaarts effect op het woongenot van de verzoekende partijen.

27.Elkeen van de verzoekende partijen dienden tot slot een bezwaarschrift in gedurende het openbare onderzoek.

28.Verzoekende partijen dienden een eerder verzoekschrift tot vernietiging in en zijn leden van het “betrokken publiek” zoals eerder aangetoond. Het belang van verzoekende partijen bij het onderhavig verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid met verzoek tot opleggen van voorlopige maatregelen is dan ook evident. Zoals verzoekende partijen eerder aanhaalden dreigen belangrijke natuurwaarden door het kappen van de bomen verloren te gaan indien geen schorsing en schorsing bij voorraad wordt opgelegd. Het verloren gaan van die natuurwaarden raakt aan de middelen dewelke uiteen werden gezet door verzoekende partijen in hun verzoekschrift en de verwijdering van de natuurwaarden heeft nadelige gevolgen op het leefmilieu van verzoekende partijen, zoals hierboven aangetoond. Het kappen van bomen in hun onmiddellijke leefomgeving is een drastische wijziging;

Verzoekende partijen hebben belang zowel bij de vernietiging van de bestreden beslissing als bij het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, zo tonen verzoekende partijen aan dat zij nadelige gevolgen ondervinden door de bestreden beslissing en de uitvoering van de werken, en dat zelfs de afhandeling van een schorsingsprocedure te laat zal komen om die gevolgen te voorkomen.

Gelet op bovenstaande argumentatie staat vast dat elkeen van de verzoekende partijen over het vereiste belang beschikken.

...”

2.

De verwerende partij betwist de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering en stelt daarover onder meer het volgende:

“ ...

De verwerende partij stelt vast dat de **verzoekende partijen niet diligent** zijn opgetreden.

De verzoekende partijen hebben er zelf voor gekozen **geen schorsing te vragen binnen de decretale beroepstermijn**.

Niettegenstaande er niet langer een automatisme is dat het schorsingsberoep samen met het vernietigingsberoep moet worden ingesteld, wordt van de verzoekende partijen verwacht dat zij verantwoorden waarom zij geen schorsingsvordering ingesteld hebben. Het is echter onduidelijk waarop de verzoekende partijen zich, op het ogenblik van het instellen van het

vernietigingsberoep, gebaseerd hebben bij hun afweging om geen schorsingsberoep in te stellen.

De decretale beroepstermijn is reeds sedert 28 juni 2025 verstreken. Het vernietigingsverzoek van de verzoekende partijen dateert daarbij van 27 juni 2025. Eind juni 2025 waren de verzoekende partijen derhalve niet van mening dat er enige hoogdringendheid aan de orde was. De loutere start van de voorbereidende werken maakt niet dat er plots een 'uiterst dringende noodzakelijkheid' voorhanden is.

Hoewel ze in beginsel tot uiterlijk 28 juni 2025 een verzoek tot vernietiging konden indienen (artikel 105 OVD), en op elk ogenblik een (accessoir) verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging wegens uiterst dringende noodzakelijkheid kunnen indienen (artikel 40, §2 DBRC-decreet), konden ze in het licht van hun plicht tot diligentie redelijkerwijze niet wachten tot na het einde van de beroepstermijn van 45 dagen om voorliggende procedure op te starten. **De rooiwerken die ze met voorliggende procedure pogen te verhinderen konden immers redelijkerwijze op korte termijn na de uitvoerbaarheid van de bestreden beslissing worden aangevat.**

Het instellen van huidige vordering wordt door de verzoekende partijen dan ook enkel verantwoord door het (vergund) rooien van de bomen.

Welke substantiële hinder of nadelen de verzoekende partijen concreet zouden ondervinden door het vergund rooien van de bomen, is onduidelijk. Een objectief recht op het ongewijzigd blijven van het uitzicht bestaat in ieder geval niet.

De verzoekende partijen betogen:
(...)

Daarbij betrekken de verzoekende partijen het geheel en het opzet van de aanvraag niet – zijnde een **positieve bomenbalans van 178 bomen in de bestaande toestand naar 264 bomen in de nieuwe toestand**, met extra garanties – zoals blijkt uit de bestreden beslissing (eigen markering):
(...)

Daarnaast worden in functie van een duurzame klimaatbestendige vergroening volgende maatregelen opgenomen in dit project.

Er worden meer bomen nieuw aangeplant dan er gerooid worden. De **nieuw aan te planten bomen zijn van een groter formaat** (conform de plantmaat in het reeds vernieuwde deel van de Gitschotellei).

Er worden ondergrondse voorzieningen in het project opgenomen in functie van de duurzame uitgroei van de bomen. De bomen worden niet in vorm teruggesnoeid maar kunnen maximaal uitgroeien met een natuurlijke kruin. Zoals beschreven in de beschrijvende nota (p.35-36) worden diverse maatregelen genomen zodat de nieuwe bomen goed kunnen uitgroeien en de bestaande bomen (o.a. in de Boekenberglei) gezond blijven.

Het **rooien van de bomen zal dus slechts een tijdelijke impact** hebben op het groenvolume in de straat.

In het **uitvoeringsdossier zullen beschermingsvoorwaarden** worden opgelegd voor de te behouden bomen. De naleving ervan door de aannemer wordt door de opdrachtgever opgevolgd tijdens de uitvoering.

Het ontwerp resulteert in een **positieve bomenbalans van 178 bomen in de bestaande toestand naar 264 bomen in de nieuwe toestand**. In totaal worden er 62 bomen gerooid, 83 bomen behouden, 33 stuks verplant en 148 nieuwe bomen aangeplant.

In de nieuwe situatie is er **minder verharding** aanwezig dan in de bestaande situatie en worden er meer bomen voorzien. Dit komt ten goede aan de migratie van fauna, het infiltreren van water en de beeldkwaliteit.

In de verantwoordingsnota op pagina 11 ev. wordt een overzicht gegeven van de te rooien, te verplanten, te behouden en nieuw aan te planten bomen.

(...)

Reeds bij de ontvankelijkheids- en volledigheidsverklaring van de aanvraag liet de gewestelijke omgevingsambtenaar optekenen (eigen markering):

(...)

De verzoekende partijen betrekken deze elementen niet bij hun vordering, zodat zij de **aangevoerde nadelige gevolgen** van het rooien van de bomen (die er slechts in beperkte mate zijn) voor hen **persoonlijk geenszins aannemelijk** maken.

Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft een positief advies verleend.

Uit de project-mer-screeningsnota blijkt dat er 10 bomen worden gerooid in de Boekenberglei:

- Zes bomen moeten gerooid worden om plaats te maken voor volwaardige fietspaden.
- Eén boom wordt verwijderd uit de looplijn van een zebrapad zodanig dat de oversteek integraal toegankelijk wordt.
- Drie bomen zijn in slechte staat en worden op advies van de groendienst gerooid en vervangen door nieuwe bomen.

In de Gitschotellei - Drakenhoflaan bevinden zich geknotte platanen en lindebomen. Uit het ondergronds onderzoek bleek dat de steunwortels van de 55 bomen in de Gitschotellei - Drakenhoflaan zeer oppervlakkig wortelen. Tijdens werken voor de heraanleg zouden ze ernstig beschadigd worden. Dit zou als gevolgen hebben dat ze hun stabiliteit verliezen en veiligheidsgevaar teweegbrengen. En dat ze binnen een korte periode afsterven. In totaal gaat het over 55 bomen. In functie van een kwalitatieve heraanleg conform de ambitie die wordt voorgesteld, worden de bestaande bomen vervangen door nieuwe of te verplanten bomen.
(...)

Daarenboven beslaat het UDN-verzoekschrift maar liefst 142 pagina's, zodat in alle redelijkheid niet *prima facie* kan vastgesteld worden dat er sprake is van een uiterst dringende noodzakelijkheid of een ernstig middel.

Indien er geen uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond, volstaat dit om de vordering af te wijzen.

...”

3.

Ook de tussenkommende partij betwist de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering en voert hierover het volgende aan:

“ ...

4.1 Geen onverenigbaarheid met lopende vernietigingsprocedure (of een nog niet ingeleide schorsingsprocedure)

35. In de eerste plaats betwist tussenkommende partij dat een uitspraak in de vernietigingsprocedure voor alle onderdelen van de bestreden beslissing te laat zou komen om de door verzoekende partijen ingeroepen (vermeende) hinder en nadelen te voorkomen.

36. Op heden is uitsluitend de kap van bomen aangevat. Verzoekende partijen onderbouwen niet dat de overige vergunde werkzaamheden op korte termijn zullen worden uitgevoerd, noch dat de uitkomst van de vernietigingsprocedure daarvoor niet kan worden afgewacht. Op dit punt voldoen zij niet aan de op hen rustende stelplicht en blijft hun bewering louter speculatief.
(...)

37. Er is geen sprake van uiterst dringende noodzakelijkheid voor alle onderdelen waarvoor thans de schorsing wordt gevraagd.

Tegelijk dient te worden opgemerkt dat het onmogelijk is om na te gaan of een gewone schorsingsprocedure daadwerkelijk te laat zou zijn gekomen, en of bijgevolg een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid gerechtvaardigd is. De verzoekende partijen hebben immers

nooit eerder om een schorsing van de bestreden beslissing verzocht³⁹, hoewel de bestreden beslissing al ruim drie maanden uitvoerbaar is.

In het meest recente jaarverslag van de DBRC staat het volgende te lezen:

(...)

Wetende dat de bestreden beslissing meer dan drie maanden geleden is genomen (14 mei 2025), kan niet anders dan worden vastgesteld dat er inmiddels reeds een uitspraak had kunnen zijn indien destijds daadwerkelijk een schorsingsprocedure was ingeleid (*quod non*).

4.2 Geen gepast spoed en diligentie

(...)

Tussenkomen partij moet in huidige procedure evenwel vaststellen dat verzoekende partijen allerminst met de gepaste spoed en diligentie hebben opgetreden. Zij hebben daarentegen gekozen voor de meest schadelijke weg voor de begunstigde van de bestreden beslissing, waaronder tussenkomen partij, wat onder meer in het licht van de rechten van verdediging niet kan worden aanvaard.

De bestreden beslissing dateert immers al van 14 mei 2025 en werd al op 19 mei 2025 aangeplakt. Gedurende meer dan zes weken hebben verzoekende partijen nagelaten om een procedure aanhangig te maken bij Uw Raad. Het is maar op een van de laatste dagen van de beroepstermijn (namelijk 27 juni 2025) dat een verzoekschrift tot vernietiging wordt neergelegd. Er wordt op dat moment geen schorsing van de bestreden beslissing gevraagd. Nochtans is de potentiële uitvoerbaarheid van een verleende omgevingsvergunning een te verwachten gevolg van het verlenen van een omgevingsvergunning; de bestreden beslissing is namelijk reeds uitvoerbaar de dag na de betekening van de bestreden beslissing door verwerende partij.

Gedurende meer dan drie maanden (14 mei 2025 tot 18 augustus 2025) was er in hoofde van verzoekende partijen dus blijkbaar geen sprake van hoogdringendheid, laat staan van een uiterst dringende noodzakelijkheid. De vermeende uiterst dringende noodzakelijkheid zou pas meer dan zes weken na de neerlegging van het verzoekschrift tot vernietiging ontstaan. Dit is niet ernstig. Ook Uw Raad is van oordeel dat in het kader van een UDN-procedure verzoekende partijen met passende diligentie en alertheid moet optreden:

(...)

De procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan slechts worden ingeroepen wanneer de gewone schorsingsprocedure ontoereikend zou zijn omdat deze te laat een uitspraak zou opleveren. Het dient evenwel te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen nooit eerder om de schorsing van de bestreden beslissing hebben verzocht. De kap van de bomen was nochtans voorzienbaar. Verzoekende partijen onderbouwen niet dat, indien zij samen met hun

verzoekschrift tot vernietiging of zelfs eerder om schorsing hadden verzocht (en niet pas op de voorlaatste dag van de beroepstermijn) uw Raad niet tijdig uitspraak zou hebben kunnen doen.

Er wordt bijgevolg niet aangetoond dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet door de verzoekende partijen zelf in de hand is gewerkt.

De verzoekende partijen beroepen zich op een brief die zij aan de tussenkomende partij hebben gericht met de vraag om de bomen niet te kappen zolang de vernietigingsprocedure hangende is. Dit is echter opmerkelijk:

(...)

Gelet op het uitvoerbaar karakter van de bestreden beslissing, mag worden aangenomen dat de hoogdringendheid voor de verzoekende partijen dus niet onbekend kon zijn.

Zij hebben de hoogdringendheid uiteindelijk zelf in de hand gewerkt door de aanvang van de (volledig legale) werken af te wachten en niet eerder om de schorsing van de bestreden beslissing te vragen.

41. het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is niet ontvankelijk.

4.3 Geen aangetoonde schade van enig belang – ontbreken van oorzakelijk verband tussen aangevoerde nadelen en de bestreden beslissing

(...)

De overige door verzoekende partijen aangehaalde hinderaspecten (zoals mobiliteitsimpact, geluids- en verkeershinder, verlies van parkeerplaatsen, doorstroming en verlies van sociale contacten) vertonen geen enkel causaal verband met de kap van de bomen, althans wordt dit niet aangetoond (stelplicht).

Het betreft bijgevolg geen ongemakken die een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kunnen rechtvaardigen. Of er nu al dan niet een schorsing wordt uitgesproken, ten aanzien van het merendeel van de ingeroepen bekommernissen zal dit geen enkel praktisch effect hebben, aangezien momenteel enkel de kap van de bomen is aangevat en de overige vergunde werkzaamheden nog niet. Verzoekende partijen tonen bovendien niet aan dat de aanvang van deze overige werken zo imminent zou zijn dat de uitkomst van de vernietigingsprocedure niet kan worden afgewacht.

43. Wat het kappen en rooien van bomen betreft, blijkt uit de project-m.e.r.-screening dat het project net een positief effect zal hebben op de biodiversiteit:

(...)

De totale bomenbalans zal dus positief zijn, zodat het niet duidelijk is waaruit het ernstig nadeel in hoofde van verzoekende partijen zou bestaan. Enkel de strikt noodzakelijke bomen worden gekapt en gerooid. Uit de beschrijvende nota wordt dit als volgt omschreven:
(...)

Het agentschap Natuur en Bos heeft een voorwaardelijk gunstig advies afgeleverd. De bestreden beslissing legt op als voorwaarde dat de voorwaarden van het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos strikt moeten nageleefd worden. De uiteindelijke boombalans is positief (zie verder).

44. In dat licht geven de verzoekende partijen geen blijk van ernstige nadelen die zij door het kappen en rooien van de bomen zouden ondervinden, met name door de heraanplant van veel nieuwe bomen, boscompensatie en de kwalitatieve inrichting van het projectgebied om het groeipotentieel van de bestaande en nieuwe bomen te verhogen.

In zoverre de verzoekende partijen aanhalen dat het meerdere decennia zal duren vooraleer de nieuwe bomen dezelfde ecologische functionaliteit en biodiversiteit zullen bieden, concretiseert ze niet welke bijzondere ecologische functionaliteit of biodiversiteit deze bomen haar actueel bieden, laat staan dat ze het bestaan daarvan afdoende aannemelijk maakt. De nieuwe bomen zullen bovendien al binnen een relatief korte termijn van vijf jaar uitgroeien tot waardevolle exemplaren (**STUK 2**).
(afbeelding)

Tussenkomen de partij investeert ook sterk in het maximale behoud van de bestaande bomen, en zal daartoe zelfs 33 volwassen bomen verplaatsen en integreren op een plaats waar deze bomen betere groei- en overlevingskansen krijgen. De noodzakelijke voorbereidingen zijn hiervoor al reeds in 2023 van start gegaan, om de slaagkansen van deze complexe operatie en aanzienlijke investering maximaal te kunnen garanderen.

45. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat niet alle bomen die gekapt en gerooid worden, vergunningsplichtig zijn. In de beschrijvende nota bij het aanvraagdossier wordt het volgende overzicht gegeven:
(...)
(afbeelding)

Voor de bomen die niet aan de vergunningsplicht zijn onderworpen, ontbreekt het vereiste causaal verband tussen de bestreden beslissing en de aangevoerde uiterst dringende noodzakelijkheid. Deze bomen kunnen immers ook bij afwezigheid van de bestreden beslissing worden gekapt of gerooid.

Luidens artikel 6.1, 7° van het Vrijstellingenbesluit is het vellen van hoogstammige bomen die geen deel uitmaken van een bos, op openbaar domein, bovendien vrijgesteld mits in de onmiddellijke omgeving in het eerstvolgende plantseizoen een heraanplanting gebeurt.

46. Er dient bovendien te worden vastgesteld dat de kapwerkzaamheden reeds zijn aangevat en dat intussen al verschillende bomen zijn gekapt en gerooid. Voor deze bomen kan er geen enkel causaal verband meer worden aangenomen tussen de gevraagde schorsing en het ingeroepen nadeel: de kap is een onomkeerbaar feit en een arrest van Uw Raad kan hieraan niets meer veranderen. Er kan bijgevolg geen sprake zijn van hoogdringendheid in hoofde van deze reeds gekapte en gerooiden bomen.

Deze onomkeerbaarheid is een rechtstreeks gevolg van het uitvoerbaar karakter van de bestreden beslissing, in combinatie met het gebrek aan diligentie vanwege de verzoekende partijen.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die vindt dat haar zaak uiterst dringend is, moet in het verzoekschrift onderbouwd uiteenzetten waarom dat het geval is (artikel 40, §3 DBRC-decreet). Op haar rust dus de bewijslast om voldoende precies en aannemelijk aan te tonen dat ze nadelige gevolgen kan ondervinden door de bestreden beslissing en dat zelfs de afhandeling van een schorsingsprocedure te laat zal komen om die gevolgen te voorkomen. Van een verzoekende partij wordt ook verwacht dat ze met de gepaste spoed en diligentie optreedt en de uiterst dringende noodzakelijkheid niet zelf in de hand werkt of nadelig beïnvloedt.

2.

De bestreden beslissing betreft het project "Omgeving Boekenberglei", en voorziet in de heraanleg van een deel van de Boekenberglei, Drakenhoflaan en Gitschotellei te 2100 Deurne en 2140 Borgerhout. Naast rioleringswerken zullen in deze straten fietspaden worden aangelegd en wordt de aanleg van nieuwe traminfrastructuur (aanleg van een keerlus) voorzien. Ter realisatie hiervan worden volgens de bestreden beslissing 62 bomen gerooid (waarvan 42 vergunningsplichtig), 83 bomen behouden, 148 nieuwe bomen aangeplant en 33 bomen verplant.

De verzoekende partijen geven aan bewoners te zijn van een woning aan de Boekenberglei (eerste verzoekende partij) en de Drakenhoflaan (tweede t.e.m. vierde verzoekende partij) en

stellen in hun verzoekschrift dat de bomen langs de Gitschotellei en de Drakenhoflaan op donderdag 21 augustus 2025 of op vrijdag 22 augustus 2025 zullen worden gerooid. De verzoekende partijen willen met de voorliggende vordering vermijden dat deze bomen worden gerooid. Gelet op het korte tijdsbestek waarbinnen deze bomen zullen worden gerooid, vragen de verzoekende partijen bijkomend om voorlopige maatregelen op te leggen.

3.

In eerste instantie moet worden vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aannemelijk maken dat ze door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing persoonlijke en voldoende zwaarwichtige gevolgen zullen ondervinden die van die aard zijn dat de zaak uiterst dringend noodzakelijk is.

De verzoekende partijen nemen onder hoofdstuk III van hun verzoekschrift een korte toelichting op van hun verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Voor wat de nadelen betreft, verwijzen ze hierbij in eerste instantie naar hoofdstuk IV 'Ontvankelijkheid' van het voorliggende verzoekschrift en halen ze (heel) kort aan dat het rooien van de bomen een verlies aan natuurwaarden en een verlies aan biodiversiteit impliceert. Onder het hoofdstuk IV 'Ontvankelijkheid' wordt louter de belangvereiste uit hun verzoekschrift tot nietigverklaring van 27 juni 2025 hernomen. Los van het feit dat de belangvereiste niet kan worden gelijkgesteld met de nadelige gevolgen die vereist zijn om een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te willigen, moet worden vastgesteld dat de verzoekende partijen hiermee niet voldoen aan hun stelplicht.

Waar de verzoekende partijen verwijzen naar geluids- en verkeershinder, verkeersonveiligheid, het verlies aan parkeerplaatsen en het verlies aan sociale contacten in de buurt moet worden vastgesteld dat deze nadelige gevolgen niet voortvloeien uit het rooien van de bomen maar wel uit de aanleg en het gebruik van de tramsporen, en dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift niet aanvoeren of aantonen dat deze werken op (zeer) korte termijn zullen worden uitgevoerd. Uit de volledige lezing van het verzoekschrift blijkt overigens op het eerste gezicht dat de verzoekende partijen vooral problemen lijken te hebben met de aanleg en het gebruik van de keerlus (eerder dan met het rooien van de bomen).

Voor wat de gevolgen van het rooien van de bomen betreft, werpen de verzoekende partijen op dat er zich hierdoor een verlies aan biodiversiteit en natuurwaarden zal voordoen, dat de bomen over een bijzondere esthetische en ecologische waarde beschikken en dat door het rooien ervan het groenzicht in de straten vermindert en de groene corridor tussen Te

Boelaerspark en het Boekenbergpark verdwijnt, en dat dit als gevolg heeft dat het woongenot van de tweede, derde en vierde verzoekende partij (die allen wonen in de Drakenhoflaan) ernstig zou afnemen, en dat de onmiddellijke leefomgeving van de eerste verzoekende partij ernstig wordt aangetast.

De verzoekende partijen beperken zich hierbij tot een loutere stellingname en tonen het verlies aan biodiversiteit, natuurwaarden en de bijzondere esthetische en ecologisch waarde van de bomen niet concreet aan. Het enige wat de verzoekende partijen hierover bij de uiteenzetting van hun nadelen vermelden, is dat het gaat om volwassen platanen en lindebomen. Het hoeft weinig toelichting dat hiermee niet wordt aangetoond dat de bomen over een bepaalde specifieke natuurwaarde, esthetische waarde of ecologische waarde zouden beschikken, of dat er zich door het kappen van deze bomen een verlies aan biodiversiteit zou voordoen. Een specifieke natuurwaarde, esthetische waarde of ecologische waarde kan niet zomaar worden verondersteld, maar moet door de verzoekende partijen worden aangetoond, minstens aannemelijk worden gemaakt. In dit verband moet overigens worden vastgesteld dat het voorliggende dossier gunstig werd geadviseerd door het Agentschap Natuur en Bos. Bij het verzoekschrift worden een aantal stukken gevoegd die mogelijks betrekking zouden kunnen hebben op de aanwezige bomen in het projectgebied, maar in het kader van een UDN-procedure kan redelijkerwijs niet van de Raad worden verwacht dat zij in het zeer omvangrijke dossier (met een verzoekschrift van 142 pagina's en 28 stukken) zelf op zoek gaat naar de specifieke waarde van de bomen waarvan wordt gesteld dat deze eerstdaags zullen worden gerooid.

De nadelen worden bovendien niet geïndividualiseerd. De verzoekende partijen tonen niet aan waar de (vergunningsplichtige) te rooien bomen zich precies bevinden ten opzichte van hun eigendommen en hoe het verdwijnen van die bomen – wat overigens in de bestreden beslissing wordt gekoppeld aan de aanplant van nieuwe bomen – hun persoonlijk woongenot negatief impacteert. Zo voegen de verzoekende partijen bijvoorbeeld geen foto's vanuit hun eigendom, zodat het voor de Raad o.a. niet duidelijk is welk uitzicht de verzoekende partijen op vandaag vanuit hun eigendom hebben en hoe dit uitzicht zal worden gewijzigd door het rooien van de bomen. Voor wat de impact op de leefomgeving betreft, moet verder ook worden vastgesteld dat de verzoekende partijen geen voldoende rekening houden met het feit dat na de uitvoering van de werken het bomenbestand zal uitgebreid zijn van 178 bomen naar 264 bomen. Uit de bestreden beslissing blijkt meer bepaald dat er 62 bomen worden gerooid, 83 bomen worden behouden, 148 nieuwe bomen worden aangeplant en 33 bomen verplant. De verzoekende partijen houden evenmin voldoende rekening met het feit dat de nieuw aan te planten bomen een plantmaat van 20/25 zullen hebben, wat een hoogte van +/- 5m impliceert.

De raadsman van de verzoekende partijen verwijst op de zitting nog naar de bomentoets (stuk 17 van het verzoekschrift), maar beperkt zich hierbij tot algemene conclusies en betreft deze conclusies niet op de specifiek te rooien bomen en op de persoonlijke gevolgen hiervan voor de verzoekende partijen.

4.

Volledigheidshalve voegt de Raad hieraan toe dat de bestreden beslissing al dateert van 14 mei 2025, zodat de vraag kan worden gesteld of de verzoekende partijen in het licht van de concrete omstandigheden van het voorliggende dossier wel voldoende diligent zijn opgetreden. De vergunning van 14 mei 2025 was onmiddellijk uitvoerbaar en de verzoekende partijen halen geen redenen aan waaruit zou kunnen worden besloten dat de bomen niet onmiddellijk na de afgifte van de bestreden beslissing konden worden gerooid. Het rooien van bomen is een werk dat uit zijn aard snel kan worden opgestart en worden afgerond, zodat de gevolgen hiervan zich ook onmiddellijk manifesteren. De verzoekende partijen hebben weliswaar op 27 juni 2025 een vordering tot vernietiging ingesteld, maar het instellen van deze vordering op zich heeft geen schorsende werking. De verzoekende partijen verduidelijken ook niet waarom zij niet onmiddellijk na de afgifte van de bestreden beslissing een vordering tot schorsing hebben ingesteld. Het is in de concrete omstandigheden ook niet onaannemelijk dat in dergelijk geval de gewone schorsingsprocedure had kunnen worden gevolgd.

5.

Er is niet voldaan aan de voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen kan worden geschorst wanneer er een uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond. Dat volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partijen de uiterst dringende noodzakelijkheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet nodig.

De Raad wil op dit punt evenwel opmerken dat de omvang van de middelen hier haaks staat op het UDN-karakter van de procedure. Waar de verzoekende partijen de uiteenzetting van hun nadelen beperken en oppervlakkig houden, is de omvang van de middelen aanzienlijk. De verzoekende partijen werpen over een totaal van 115 pagina's vier middelen, met verschillende middelonderdelen, op. Opdat een middel in het kader van een UDN-procedure

als ernstig kan worden aangemerkt, is vereist dat het middel dermate duidelijk is zodat het “*op het eerste gezicht en zonder een doorgedreven onderzoek kan worden vastgesteld dat op het middel in voorkomend geval een vernietiging kan worden gesteund*”. De wijze waarop de middelen hier worden aangevoerd getuigt dan ook niet van een ernstige procesvoering.

VII. Voorlopige maatregelen

Er bestaat geen aanleiding om in te gaan op het verzoek tot voorlopige maatregelen omdat de verzoekende partijen de uiterst dringende noodzakelijkheid niet aantonen.

VIII. Beslissing

1. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.
2. De kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht voor de UDN-vordering van de verzoekende partijen, bepaald op 400 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 840 euro verschuldigd aan de verwerende partij, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken op 21 augustus 2025 door de zestiende kamer.

De griffier,

De voorzitter van de zestiende kamer,

Lana VAN BRABANDT

Lies DU GARDEIN